

Sokolníkova dcera

Dagmar Andrtová-Voňková

Ach měla milého
za tím lesem černým
dcera sokolníka
on byl málo věrný
v polehaném žitě
napsáno to bylo
co dívence srdce
do krve zranilo
našla ona pentli
mezi těmi klasy
a šáteček bílý
co mu dala z lásky
ach můj Bože svatej
srdce mně tak bolí
zlý trní mně píchá
učiním cokoli
a ty můj milej
pykat budeš
za duši svou zrádnou
sokoli ti líce zdrásaj
a oči vyklovou
a oči vyklovou

Nabrousila drápy
sokolu velkému
zobák přiostrčila
poslala k milému
když nad lesem černým
ptačí peruč mávla
rukama lomila
vlasy si trhala
co jsem učinila
ach já přenešťastná
kde jsou milý oči tvoje
a tvá hlava krásná
vždyť ta pentle byla
tvého bratra milé
a šáteček bílý
ode mne samotné
a ty můj milej
pykat budu
za duši svou zrádnou
v černé tůni pod vrbami
více mně nenajdou
více mně nenajdou